ഋഷയ ഊചുഃ ।
ഗുഹ്യാദ്ഗുഹ്യതരാ വിദ്യാ ഗുരുഗീതാ വിശേഷതഃ ।
ബ്രൂഹി നഃ സൂത കൃപയാ ശൃണുമസ്ത്വത്പ്രസാദതഃ ॥ 1 ॥

സൂത ഉവാച ।
ഗിരീന്ദ്രശിഖരേ രമ്യേ നാനാരത്നോപശോഭിതേ ।
നാനാവൃക്ഷലതാകീർണേ നാനാപക്ഷിരവൈര്യുതേ ॥ 2 ॥

സർവർതുകുസുമാമോദമോദിതേ സുമനോഹരേ ।
ശൈത്യസൗഗന്ധ്യമാന്ദ്യാഢ്യമരുദ്ഭിരുപവീജിതേ ॥ 3 ॥

അപ്സരോഗണസംഗീതകലധ്വനിനിനാദിതേ ।
സ്ഥിരച്ഛായാദ്രുമച്ഛായാച്ഛാദിതേ സ്നിഗ്ധമഞ്ജുലേ ॥ 4 ॥

മത്തകോകിലസന്ദോഹസംഘുഷ്ടവിപിനാന്തരേ ।
സർവദാ സ്വഗണൈഃ സാർദ്ധമൃതുരാജനിപേവിതേ ॥ 5 ॥

സിദ്ധചാരണഗന്ധർവഗാണപത്യഗണൈർവൃതേ ।
തത്ര മൗനധരം ദേവം ചരാചരജഗദ്ഗുരും ॥ 6 ॥

സദാശിവം സദാനന്ദം കരുണാമൃതസാഗരം ।
കർപൂരകുന്ദധവലം ശുദ്ധതത്ത്വമയം വിഭും ॥ 7 ॥

ദിഗംബരം ദീനനാഥം യോഗീന്ദ്രം യോഗിവല്ലഭം ।
ഗംഗാശീകരസംസിക്തജടാമണ്ഡലമണ്ഡിതം ॥ 8 ॥

വിഭൂതിഭൂഷിതം ശാന്തം വ്യാലമാലം കപാലിനം ।
അന്ധകാരിം ത്രിലോകേശം ത്രിശൂലവരധാരകം ॥ 9 ॥

ആശുതോഷം ജ്ഞാനമയം കൈവല്യഫലദായകം ।
നിർവികൽപം നിരാതങ്കം നിർവിശേഷം നിരഞ്ജനം ॥ 10 ॥

സർവേഷാം ഹിതകർതാരം ദേവദേവം നിരാമയം ।
കൈലാസശിഖരാസീനം പഞ്ചവക്ത്രം സുഭൂഷിതം ॥ 11 ॥

സർവാത്മനാവിഷ്ടചിത്തം ഗിരിജാമുഖപങ്കജേ ।
പ്രണമ്യ പരയാ ഭക്ത്യാ കൃതാഞ്ജലിപുടാ സതീ ॥ 12 ॥

പ്രസന്നവദനം വീക്ഷ്യ ലോകാനാം ഹിതകാമ്യയാ ।
വിനയാഽവനതാ ദേവീ പാർവതീ ശിവമബ്രവീത് ॥ 13 ॥

ശ്രീമഹാദേവ്യുവാച ।
നമസ്തേ ദേവദേവേശ സദാശിവ ജഗദ്ഗുരോ ।
പ്രാണേശ്വര മഹാദേവ ഗുരുഗീതാം വദ പ്രഭോ ॥ 14 ॥

കേന മാർഗേണ ഭോഃ സ്വാമിൻ ദേഹീ ബ്രഹ്മമയോ ഭവേത് ।
ത്വം കൃപാം കുരു മേ ദേവ നമാമി ചരണം തവ ॥ 15 ॥

ശ്രീ മഹാദേവ ഉവാച ।
ഗുശബ്ദസ്ത്വന്ധകാരഃ സ്യാദ്രുശബ്ദസ്തന്നിരോധകഃ ।
അന്ധകാരനിരോധിത്വാദ്ഗുരുരിത്യഭിധീയതേ ॥ 16 ॥

ഗുകാരഃ പ്രഥമോ വർണോ മായാദിഗുണഭാസകഃ ।
രുകാരോ ദ്വിതീയോ ബ്രഹ്മ മായാഭ്രാന്തിവിമോചകഃ ॥ 17 ॥

ഗകാരഃ സിദ്ധിദഃ പ്രോക്തോ രേഫഃ പാപസ്യ ദാഹകഃ ।
ഉകാരഃ ശംഭുരിത്യുക്തസ്ത്രിതയാഽഽത്മാ ഗുരുഃ സ്മൃതഃ ॥ 18 ॥

ശ്രീമഹാദേവ്യുവാച ।
മായാമോഹിതജീവാനാം ജന്മമൃത്യുജരാദിതഃ ।
രക്ഷായൈ കഃ പ്രഭവതി സ്വാമിൻ സംസാരസാഗരേ ॥ 19 ॥

ത്വത്തോ നാഽന്യോ ദയാസിന്ധോ കശ്ചിച്ഛക്നോതി വൈ
പ്രഭോ ।
ദാതും പ്രതിവചശ്ചാഽസ്യ ലോകശോകവിമോചനം ॥ 20 ॥

ത്രിതാപതപ്തജീവാനാം കല്യാണാർഥം മയാ പ്രഭോ ।
വിഹിതഃ സാദരം പ്രശ്ന ഉത്തരേണാഽനുഗൃഹ്യതാം ॥ 21 ॥

ശ്രീമഹാദേവ ഉവാച ।
സംസാരാഽപാരപാഥോധേഃ പാരം ഗന്തും മഹേശ്വരി ।
ശ്രീഗുരോശ്ചരണാഽംഭോജനൗകൈവൈകാഽവലംബനം ॥ 22 ॥

സദ്ഗുരോ രൂപമാദായ ജഗത്യാമഹമേവ ഹി ।
ഉദ്ധരാമ്യഖിലാഞ്ജീവാന്മൃത്യുസംസാരസാഗരാത് ॥ 23 ॥

യോ ഗുരുഃ സ ശിവഃ സാക്ഷാദ്യഃ ശിവഃ സ ഗുരുർമതഃ ।
ഗുരൗ മയി ന ഭേദോഽസ്തി ഭേദസ്തത്ര നിരർഥകഃ ॥ 24 ॥

ഗുരുർജ്ഞാനപ്രദോ നിത്യം പരമാഽനന്ദസാഗരേ ।
ഉന്മജ്ജയതി ജീവാൻസ താംസ്തഥൈവ നിമജ്ജയൻ ॥ 25 ॥

ഗുരുസ്ത്രിതാപതപ്താനാം ജീവാനാം രക്ഷിതാ ക്ഷിതൗ ।
സച്ചിദാനന്ദരൂപം ഹി ഗുരുർബ്രഹ്മ ന സംശയഃ ॥ 26 ॥

യാദൃഗസ്തീഹ സംബന്ധോ ബ്രഹ്മാണ്ഡസ്യേശ്വരേണ വൈ ।
തഥാ ക്രിയാഽഖ്യയോഗസ്യ സംബന്ധോ ഗുരുണാ സഹ ॥ 27 ॥

ദീക്ഷാവിധാവീശ്വരോ വൈ കാരണസ്ഥലമുച്യതേ ।
ഗുരുഃ കാര്യസ്ഥലഞ്ചാഽതോ ഗുരുർബ്രഹ്മ പ്രഗീയതേ ॥ 28 ॥

ഗുരൗ മാനുപബുദ്ധിം തു മന്ത്രേ ചാഽക്ഷരഭാവനാം ।
പ്രതിമാസു ശിലാബുദ്ധിം കുർവാണോ നരകം വ്രജേത് ॥ 29 ॥

ജന്മഹേതൂ ഹി പിതരൗ പൂജനീയൗ പ്രയത്നതഃ ।
ഗുരുർവിശേഷതഃ പൂജ്യോ ധർമാഽധർമപ്രദർശകഃ ॥ 30 ॥

ഗുരുഃ പിതാ ഗുരുർമാതാ ഗുരുർദേവോ ഗുരുർഗതിഃ ।
ശിവേ രുഷ്ടേ ഗുരുസ്ത്രാതാ ഗുരൗ രുഷ്ടേ ന കശ്ചന ॥ 31 ॥

ശ്രീമഹാദേവ്യുവാച ।
ജഗന്മംഗലകൃന്നാഥ വിശേഷേണോപദിശ്യതാം ।
ലക്ഷണം സദ്ഗുരോര്യേന സമ്യഗ്ജ്ഞാതം ഭവേദ്ധ്രുവം ॥ 32 ॥

ആചാര്യഗുരുഭേദോഽപി യേന സ്യാദ്വിദിതോ മമ ।
ശ്രേഷ്ഠത്വം വാ തയോഃ കേന ലക്ഷണേനാഽനുമീയതേ ॥ 33 ॥

ശ്രീമഹാദേവ ഉവാച ।
സർവശാസ്ത്രപരോ ദക്ഷഃ സർവശാസ്ത്രാർഥവിത്സദാ ।
സുവചാഃ സുന്ദരഃ സ്വംഗഃ കുലീനഃ ശുഭദർശനഃ ॥ 34 ॥

ജിതേന്ദ്രിയഃ സത്യവാദീ ബ്രാഹ്മണഃ ശാന്തമാനസഃ ।
മാതൃപിതൃഹിതേ യുക്തഃ സർവകർമപരായണഃ ॥ 35 ॥

ആശ്രമീ ദേശവാസീ ച ഗുരുരേവം വിധീയതേ ।
ആചാര്യഗുരുശബ്ദൗ ദ്വൗ കവചിത്പര്യായവാചകൗ ॥ 36 ॥

ഏവമർഥഗതോ ഭേദോ ഭവത്യപി തയോഃ കവചിത് ।
ഉപനീയ ദദദ്വേദമാചാര്യഃ സ ഉദാഹൃതഃ ॥ 37 ॥

യഃ സാധനപ്രകർഷാർഥം ദീക്ഷയേത്സ ഗുരുഃ സ്മൃതഃ ।
ഔപപത്തികമംശന്തു ധർമശാസ്ത്രസ്യ പണ്ഡിതഃ ॥ 38 ॥

വ്യാചഷ്ടേ ധർമമിച്ഛൂനാം സ ആചാര്യഃ പ്രകീർതിതഃ ।
സർവദർശീ തു യഃ സാധുർമുമുക്ഷൂണാം ഹിതായ വൈ ॥ 39 ॥

വ്യാഖ്യായ ധർമശാസ്ത്രാണാം ക്രിയാസിദ്ധിപ്രബോധകം ।
ഉഅപാസനാവിധേഃ സമ്യഗീശ്വരസ്യ പരാത്മനഃ ॥ 40 ॥

ഭേദാൻപ്രശാസ്തി ധർമജ്ഞഃ സ ഗുരുഃ സമുദാഹൃതഃ ।
സപ്താനാം ജ്ഞാനഭൂമീനാം ശാസ്ത്രോക്താനാം വിശേഷതഃ ॥ 41 ॥

പ്രഭേദാൻ യോ വിജാനാതി നിഗമസ്യാऽऽഗമസ്യ ച് അ ।
ജ്ഞാനസ്യ ചാऽധികാരാംസ്ത്രീൻഭവതാത്പര്യലക്ഷ്യതഃ ॥ 42 ॥

തന്ത്രേഷു ച പുരാണേഷു ഭാഷായാസ്ത്രിവിധാം സ്യതിം ।
സമ്യഗ്ഭേദൈർവിജാനാതി ഭാഷാതത്ത്വവിശാരദഃ ॥ 43 ॥

നിപുണോ ലോകശിക്ഷായാം ശ്രേഷ്ഠാऽऽചാര്യഃ സ ഉച്യതേ ।
പഞ്ചതത്ത്വവിഭേദജ്ഞഃ പഞ്ചഭേദാം വിശേഷതഃ ॥ 44 ॥

സഗുണോപാസനാം യസ്തു സമ്യഗ്ജാനാതി കോവിദഃ ।
ചാതുർവിധ്യേന വിതതാം ബ്രഹ്മണഃ സമുപാസനാം ॥ 45 ॥

ഗംഭീരാർഥാം വിജാനീതേ ബുധോ നിർമലമാനസഃ ।
സർവകാര്യേഷു നിപുണോ ജീവന്മുക്തസ്ത്രിതാപഹൃത് ॥ 46 ॥

കരോതി ജീവകല്യാണം ഗുരുഃ ശ്രേഷ്ഠഃ സ കഥ്യതേ ॥ 47 ॥

ശ്രീമഹാദേവ്യുവാച ।
സച്ഛിഷ്യലക്ഷണം നാഥ ഉക്ഷൂണാം ത്രിതാപഹൃത് ।
ഗുരുഭക്തസ്യ ശിഷ്യസ്യ കർതവ്യഞ്ചാ ऽ പി മേ വദ ॥ 48 ॥

മുമുക്ഷുഭിശ്ച ശിഷ്യൈഃ കൈഃ ശുഭാ ऽ ऽ ചാരൈരവാപ്യതേ ।
ആത്മജ്ഞാനം ദയാസിന്ധോ കൃപയാ ബ്രൂഹി താനപി ॥ 49 ॥

യേന ജ്ഞാനേന ലബ്ധേന ശുഭാ ऽ ऽ ചാരാന്വിതൈർദ്രുതം ।
മുച്യതേ ബന്ധനാന്നാഥ ശിഷ്യൈഃ സദ്ഗുരുസേവകൈഃ ॥ 50 ॥

ശ്രീമഹാദേവ ഉവാച ।
ശിഷ്യഃ കുലീനഃ ശുദ്ധാ ऽ ऽ ത്മാ പുരുഷാർഥപരായണഃ ।
അധീതവേദഃ കുശലോ ദൂരമുക്തമനോഭവഃ ॥ 51 ॥

ഹിതൈഷീ പ്രാണിനാം നിത്യമാസ്തികസ്ത്യക്തവഞ്ചനഃ ।
സ്വധർമനിരതോ ഭക്ത്യാ പിതൃമാതൃഹിതേ സ്ഥിതഃ ॥ 52 ॥

ഗുരുശുശ്രൂഷണരതോ വാങ്മനഃകായകർമഭിഃ ।
ശിഷ്യസ്തു സ ഗുണൈര്യുക്തോ ഗുരുഭക്തിരതഃ സദാ ॥ 53 ॥

ധർമകാമാദിസംയുക്തോ ഗുരുമന്ത്രപരായണഃ ।
സത്യബുദ്ധിർഗുരോമന്ത്രേ ദേവപൂജനതത്പരഃ ॥ 54 ॥

ഗുരൂപദിഷ്ടമാർഗേ ച സത്യബുദ്ധിരുദാരധീഃ ।
അലുബ്ധഃ സ്ഥിരഗാത്രശ്ച ആജ്ഞാകാരീ ജിതേന്ദ്രിയഃ ॥ 55 ॥

ഏവംവിധോ ഭവേച്ഛിഷ്യ ഇതരോ ദുഃഖകൃദ്ഗുരോഃ ।
ശരീരമർഥം പ്രാണാംംശ്ച ഗുരുഭ്യോ യഃ സമർപയൻ ॥ 56 ॥

ഗുരുഭിഃ ശിഷ്യതേ യോഗം സ ശിഷ്യ ഇതി കഥ്യതേ ।
ദീർഘദണ്ഡവദാനമ്യ സുമനാ ഗുരുസന്നിധൗ ॥ 57 ॥

ആത്മദാരാ ऽ ऽ ദികം സർവം ഗുരവേ ച നിവേദയേത് ।
ആസനം ശയനം വസ്ത്രം വാഹനം ഭൂഷണാ ऽ ऽ ദികം ॥ 58 ॥

സാധകേന പ്രദാതവ്യം ഗുരോഃ സന്തോഷകാരണാത് ।
ഗുരുപാദോദകം പേയം ഗുരോരുച്ഛിഷ്ടഭോജനം ॥ 59 ॥

ഗുരുമൂർതേഃ സദാ ധ്യാനം ഗുരുസ്തോത്രം സദാ ജപേത് ।
ഊർധ്വം തിഷ്ഠേദ്ഗുരോരഗ്രേ ലബ്ധ്വാഽനുജ്ഞാം വസേത്
പൃഥക് ॥ 60 ॥

നിവീതവാസാ വിനയീ പ്രഹ്വസ്തിഷ്ഠേദ്ഗുരൗ പരം ।
ഗുരൗ തിഷ്ഠതി തിഷ്ഠേച്ചോപവിഷ്ടേഽനുജ്ഞയാ വസേത് ॥ 61
॥

സേവതാഽംഘ്രീ ശയാനസ്യ ഗച്ഛന്തഞ്ചാഽപ്യനുവ്രജേത് ।
ശരീരം ചൈവ വാചം ച ബുദ്ധീന്ദ്രിയമനാംസി ച ॥ 62 ॥

നിയമ്യ പ്രാഞ്ജലിസ്തിഷ്ഠേദ്വീക്ഷമാണോ ഗുരോർമുഖം ।
നിത്യമുദ്രിതപാണിഃ സ്യാത് സാധ്വാചാരഃ സുസംയതഃ ॥ 63 ॥

ആസ്യതാമിതി ചോക്തഃ സന്നാസീതാഽഭിമുഖം ഗുരോഃ ।
ഹീനാന്നവസ്ത്രവേശഃ സ്യാത് സർവദാ ഗുരുസന്നിധൗ ॥ 64 ॥

ഉത്തിഷ്ഠേത് പ്രഥമം ചാഽസ്യ ചരമം ചൈവ സംവിശേത് ।
ദുഷ്കൃതം ന ഗുരോർബ്രൂയാത് ക്രുദ്ധം ചൈനം പ്രസാദയേത് ॥ 65
॥

പരിവാദം ന ശൃണുയാദന്യേഷാമപി കുർവതാം ।
നീചം ശയ്യാസനം ചാഽസ്യ സർവദാ ഗുരുസന്നിധൗ ॥ 66 ॥

ഗുരോസ്തു ചക്ഷുർവിഷയേ ന യഥേഷ്ടാഽഽസനോ ഭവേത് ।
ചാപല്യം പ്രമദാഗാഥാമഹങ്കാരം ച വർജയേത് ॥ 67 ॥

നാഽപൃഷ്ടോ വചനം കിഞ്ചിദ്ബ്രൂയാന്നാഽപി നിഷേധയേത് ।
ഗുരുമൂർതിം സ്മരേന്നിത്യം ഗുരുനാമ സദാ ജപേത് ॥ 68 ॥

ഗുരോരാജ്ഞാം പ്രകുർവീത ഗുരോരന്യം ന ഭാവയേത് ।
ഗുരുരൂപേ സ്ഥിതം ബ്രഹ്മ പ്രാപ്യതേ തത്പ്രസാദതഃ ॥ 69 ॥

ജാത്യാശ്രമയശോവിദ്യാവിത്തഗർവം പരിത്യജൻ ।
ഗുരോരാജ്ഞാം പ്രകുർവീത ഗുരോരന്യം ന ഭാവയേത് ॥ 70 ॥

ഗുരുവക്ത്രേ സ്ഥിതാ വിദ്യാ ഗുരുഭക്ത്യാഽനുലഭ്യതേ ।
തസ്മാത് സർവപ്രയത്നേന ഗുരോരാരാധനം കുരു ॥ 71 ॥

നോദാഹരേദസ്യ നാമ പരോക്ഷമപി കേവലം ।
ന ച വാഽസ്യാഽനുകുർവീത ഗതിഭാഷിതചേഷ്ടിതം ॥ 72 ॥

ഗുരോര്യത്ര പരീവാദോ നിന്ദാ വാഽപി പ്രവർതതേ ।
കർണൗ തത്ര പിധാതവ്യൗ ഗന്തവ്യം വാ തതോഽന്യതഃ ॥ 73 ॥

പരീവാദാത് ഖരോ ഭവേത് ശ്വാ വൈ ഭവതി നിന്ദകഃ ।
പരിഭോക്താ ഭവേത്കൃമിഃ കീടോ ഭവതി മത്സരീ ॥ 74 ॥

ഗുരോഃ ശയ്യാഽസനം യാനം പാദുകോപാനൗത്പീഠകം ।
സ്നാനോദകം തഥാ ഛായാം കദാപി ന വിലംഘയേത് ॥ 75 ॥

ഗുരോരഗ്രേ പൃഥക് പൂജാമൗദ്ധത്യം ച വിവർജയേത് ।
ദീക്ഷാം വ്യാഖ്യാം പ്രഭുത്വം ച ഗുരോരഗ്രേ പരിത്യജേത് ॥ 76 ॥

ഋണദാനം തഥാഽഽദാനം വസ്തൂനാം ക്രയവിക്രയം ।
ന കുര്യാദ്ഗുരുണാ സാർദ്ധേ ശിഷ്യോ ഭൃത്വാ കദാചന ॥ 78 ॥

ന പ്രേരയേദ്ഗുരും താതം ശിഷ്യഃ പുത്രശ്ച കർമസു ।
ഗുരവേ ദേവി പിത്രേ ച നിത്യം സർവസ്വമർപയേത് ॥ 79 ॥

സ ച ശിഷ്യഃ സ ച ജ്ഞാനീ യ ആജ്ഞാം പാലയേദ്ഗുരോഃ ।
ന ക്ഷേമം തസ്യ മൂഢസ്യ യോ ഗുരോരവചസ്കരഃ ॥ 80 ॥

ഗുരോർഹിതം പ്രകർതവ്യം വാങ്മനഃകായകർമഭിഃ ।
അഹിതാഽഽചരണാദ്ദേവി വിഷ്ഠായാം ജായതേ കൃമിഃ ॥ 81 ॥

യഥാ ഖനൻ ഖനിത്രേണ നരോ വാര്യ്യധിഗച്ഛതി ।
തഥാ ഗുരുഗതാം വിദ്യാം ശുശ്രൂഷുരധിഗച്ഛതി ॥ 82 ॥

ആസമാപ്തേഃ ശരീരസ്യ യസ്തു ശുശ്രൂഷതേ ഗുരും ।
സ ഗച്ഛത്യഞ്ജസാ വിപ്രോ ബ്രഹ്മണഃ സദ്മ ശാശ്വതം ॥ 83 ॥

ശ്രീമഹാദേവ്യുവാച ।
ഹേ വിശ്വാത്മൻ മഹായോഗിൻ ദീനബന്ധോ ജഗദ്ഗുരോ ।
ത്രിതാപാദ്രക്ഷിതും ജീവാന്നേതും മുക്തേഃ പദം തഥാ ॥ 84 ॥

യോഗമാർഗപ്രചാരോഽത്ര ഗുരുഭിര്യഃ പ്രകാശിതഃ ।
തല്ലക്ഷണാനി ഭേദാംശ്ച കൃപയാ വദ മേ പ്രഭോ ॥ 85 ॥

ശ്രീമഹാദേവ ഉവാച ।
മന്ത്രയോഗോ ലയശ്ചൈവ രാജയോഗോ ഹഠസ്തഥാ ।
യോഗശ്ചതുർവിധഃ പ്രോക്തോ യോഗിഭിസ്തത്ത്വദർശിഭിഃ ॥ 86 ॥

നാമരൂപാത്മികാ സൃഷ്ടിര്യസ്മാത്തദവലംബനാത് ।
ബന്ധനാന്മുച്യമാനോഽയം മുക്തിമാപ്നോതി സാധകഃ ॥ 87 ॥

താമേവ ഭൂമിമാലംബ്യ സ്ഖലനം യത്ര ജായതേ ।
ഉത്തിഷ്ഠതി ജനസ്സർവോഽധ്യക്ഷേണൈതത്സമീക്ഷ്യതേ ॥ 88 ॥

നാമരൂപാത്മകൈർഭാവൈർബധ്യന്തേ നിഖിലാ ജനാഃ ।
അവിദ്യാകലിതാശ്ചൈവ താദൃക്പ്രകൃതിവൈഭവാത് ॥ 89 ॥

ആത്മനസ്സൂക്ഷ്മപ്രകൃതിം പ്രവൃത്തിഞ്ചാഽനുസൃത്യ വൈ ।
നാമരൂപാത്മനോശ്ശബ്ദഭാവയോരവലംബനാത് ॥ 90 ॥

യോ യോഗഃ സാധ്യതേ സോഽയം മന്ത്രയോഗഃ പ്രകീർതിതഃ ।
പ്രാണാഽപാനനാദബിന്ദുജീവാത്മപരമാത്മനാം ॥ 91 ॥

മേലനാദ്ഘടതേ യസ്മാത്തസ്മാദ്വൈ ഘട ഉച്യതേ ।
ആമകുംഭമിവാഽംഭസ്ഥം ജീര്യമാണം സദാ ഘടം ॥ 92 ॥

യോഗാനലേന സന്ദഹ്യ ഘടശുദ്ധിം സമാചരേത് ।
ഘടയോഗസമായോഗാദ്ധഠയോഗഃ പ്രകീർതിതഃ ॥ 93 ॥

മന്ത്രാദ്ധഠേന സമ്പാദ്യോ യോഗോഽയമിതി വാ പ്രിയേ ।
ഹഠയോഗ ഇതി പ്രോക്തോ ഹഠാജ്ജീവശുഭപ്രദഃ ॥ 94 ॥

ഹഠയോഗേന പ്രഥമം ജീര്യമാണാമിമാം തനും ।
ദ്രഢ്യൻസൂക്ഷ്മദേഹം വൈ കുര്യാദ്യോഗയുജം പുനഃ ॥ 95 ॥

സ്ഥൂലഃ സൂക്ഷ്മസ്യ ദേഹോ വൈ പരിണാമാന്തരം യതഃ ।
കാദിവർണാൻസമഭ്യസ്യ ശാസ്ത്രജ്ഞാനം യഥാക്രമം ॥ 96 ॥

യഥോപലഭ്യതേ തദ്വത്സ്ഥൂലദേഹസ്യ സാധനൈഃ ।
യോഗേന മനസോ യോഗോ ഹഠയോഗഃ പ്രകീർതിതഃ ॥ 97 ॥

ബ്രഹ്മാണ്ഡപിണ്ഡേ സദൃശേ ബ്രഹ്മപ്രകൃതിസംഭവാത് ।
സമഷ്ടിവ്യഷ്ടിസംബന്ധാദേകസംബന്ധഗുംഫിതേ ॥ 98 ॥

ഋഷിദേവാശ്ച പിതരോ നിത്യം പ്രകൃതിപൂരുഷൗ ।
തിഷ്ഠന്തി പിണ്ഡേ ബ്രഹ്മാണ്ഡേ ഗ്രഹനക്ഷത്രരാശയഃ ॥ 99 ॥

പിണ്ഡജ്ഞാനേന ബ്രഹ്മാണ്ഡജ്ഞാനം ഭവതി നിശ്ചിതം ।
ഗുരൂപദേശതഃ പിണ്ഡജ്ഞാനമാപ്ത്വാ യഥായഥം ॥ 100 ॥

തതോ നിപുണയാ യുക്ത്യാ പുരുഷേ പ്രകൃതേർലയഃ ।
ലയയോഗാഽഭിധേയഃ സ്യാത് കൃതഃ ശുദ്ധൈർമഹർഷിഭിഃ ॥ 101
॥

ഭവന്തി മന്ത്രയോഗസ്യ ഷോഡശാംഗാനി നിശ്ചിതം ।
യഥാ സുധാംശോർജായന്തേ കലാഃ ഷോഡശ ശോഭനാഃ ॥ 102 ॥

ഭക്തിഃ ശുദ്ധിശ്ചാഽഽസനഞ്ച പഞ്ചാംഗസ്യാഽപി സേവനം ।
ആചാരധാരണേ ദിവ്യദേശസേവനമിത്യപി ॥ 103 ॥

പ്രാണക്രിയാ തഥാ മുദ്രാ തർപണം ഹവനം ബലിഃ ।
യാഗോ ജപസ്തഥാ ധ്യാനം സമാധിശ്ചേതി ഷോഡശ ॥ 104 ॥

ഷട്കർമാഽഽസനമുദ്രാഃ പ്രത്യാഹാരഃ പ്രാണസംയമശ്ചൈവ ।
ധ്യാനസമാധീ സപ്തൈവാംഗാനി സ്യുർഹഠസ്യ യോഗസ്യ ॥
105 ॥

അംഗാനി ലയയോഗസ്യ നവൈവേതി ബുധാ വിദുഃ ।
യമശ്ച നിയമശ്ചൈവ സ്ഥൂലസൂക്ഷ്മക്രിയേ തഥാ ॥ 106 ॥

പ്രത്യാഹാരോ ധാരണാ ച ധ്യാനഞ്ചാപി ലയക്രിയാ ।
സമാധിശ്ച നവാംഗാനി ലയയോഗസ്യ നിശ്ചിതം ॥ 107 ॥

ധ്യാനം വൈ മന്ത്രയോഗസ്യാഽധ്യാത്മഭാവാദ്വിനിർഗതം ।
പരാനന്ദമയേ ഭാവേഽതീന്ദ്രിയേ ച വിലക്ഷണേ ॥ 108 ॥

ഭ്രമദ്ഭിഃ സാധകശ്രേയോവാഞ്ഛദ്ഭിര്യോഗവിത്തമൈഃ ।
ഉപാസനാം പഞ്ചവിധാം ജ്ഞാത്വാ സാധകയോഗ്യതാം ॥ 109 ॥

മന്ത്രധ്യാനം ഹി കഥിതമധ്യാത്മസ്യാഽനുസാരതഃ ।
വേദതന്ത്രപുരാണേഷു മന്ത്രശാസ്ത്രപ്രവർതകൈഃ ॥ 110 ॥

വർണിതം ശ്രേയൈച്ഛദ്ഭിർമന്ത്രയോഗപരസ്യ വൈ ।
ധ്യാനാനാം വൈ ബഹുത്വേഽപി തത്പ്രോക്തം പഞ്ചധൈവ ഹി
॥ 111 ॥

തേഷാം ഭാവമയത്വേന സമാധിരധിഗമ്യതേ ।
മന്ത്രയോഗോ ഹഠശ്ചൈവ ലയയോഗഃ പൃഥക് പൃഥക് ॥ 112 ॥

സ്ഥൂലം ജ്യോതിസ്തഥാ ബിന്ദു ധ്യാനം തു ത്രിവിധം വിദുഃ ।
സ്ഥൂലം മൂർതിമയം പ്രോക്തം ജ്യോതിസ്തേജോമയം ഭവേത് ॥
113 ॥

ബിന്ദും ബിന്ദുമയം ബ്രഹ്മ കുണ്ഡലീ പരദേവതാ ।
സൃഷ്ടിസ്ഥിതിവിനാശാനാം ഹേതുതാ മനസി സ്ഥിതാ ॥ 114 ॥

തത്സാഹായ്യാത്സാധ്യതേ യോ രാജയോഗ ഇതി സ്മൃതഃ ।
മന്ത്രേ ഹഠേ ലയേ ചൈവ സിദ്ധിമാസാദ്യ യത്നതഃ ॥ 115 ॥

പൂർണാഽധികാരമാപ്നോതി രാജയോഗപരോ നരഃ ।
സമാധിർമന്ത്രയോഗസ്യ മഹാഭാവ ഇതീരിതഃ ॥ 116 ॥

ഹഠസ്യ ച മഹാബോധഃ സമാധിസ്തേന സിധ്യതി ।
പ്രശസ്തോ ലയയോഗസ്യ സമാധിർഹി മഹാലയഃ ॥ 117 ॥

വിചാരബുദ്ധേഃ പ്രാധാന്യം രാജയോഗസ്യ സാധനേ ।
ബ്രഹ്മധ്യാനം ഹി തദ്ധ്യാനം സമാധിർനിർവികൽപകഃ ॥ 118 ॥

തേനോപലബ്ധസിദ്ധിർഹി ജീവന്മുക്തഃ പ്രകഥ്യതേ ।
ഉപലബ്ധ മഹാഭാവാ മഹാബോധാഽന്വിതാശ്ച വാ ॥ 119 ॥

മഹാലയം പ്രപന്നാശ്ച തത്ത്വജ്ഞാനാഽവലംബതഃ ।
യോഗിനോ രാജയോഗസ്യ ഭൂമിമാസാദയന്തി തേ ॥ 120 ॥

യോഗസാധനമൂർദ്ധന്യോ രാജയോഗോഽഭിധീയതേ ॥ 121 ॥

ശ്രീമഹാദേവ്യുവാച ।
യോഗേശ ജഗദാധാര കതിധോപാസനാ ച കേ ।
തദ്വിധേർഭഗവൻ ഭേദാ മുക്തിമാർഗപ്രദർശിനഃ ॥ 122 ॥

തസ്യാ കേ ദിവ്യദേശാശ്ച ദിവ്യഭാവേന ഭാസ്വരാഃ ।
തത്സർവം കൃപയാ നാഥ വദസ്വ വദതാം വര ॥ 123 ॥

ശ്രീമഹാദേവ ഉവാച ।
സഗുണോ നിർഗുണശ്ചാഽപി ദ്വിവിധോ ഭേദ ഈര്യതേ ।
ഉപാസനാവിധേർദേവി സഗുണോഽപി ദ്വിധാ മതഃ ॥ 124 ॥

സകാമോപാസനായാശ്ച ഭേദാ യദ്യപി നൈകശഃ ।
പരന്ത്വനന്യഭക്താനാം ജനാനാം മുക്തിമിച്ഛതാം ॥ 125 ॥

ഭേദത്രിതയമേവൈതദ്രഹസ്യം ദേവി ഗോപിതം ।
വക്ഷ്യേ ഗുപ്തരഹസ്യം തദ്ഭവതീം ഭാഗ്യശാലിനീം ॥ 126 ॥

സമാഹിതേന ശാന്തേന സ്വാന്തേനൈവാഽവധാര്യതാം ।
പഞ്ചാനാമപി ദേവാനാം ബ്രഹ്മണോ നിർഗുണസ്യ ച ॥ 127 ॥

ലീലാവിഗ്രഹരൂപാണാഞ്ചേത്യുപാസ്തിസ്ത്രിധാ മതാ ।
വിഷ്ണുഃ സൂര്യശ്ച ശക്തിശ്ച ഗണാധീശശ്ച ശങ്കരഃ ॥ 128 ॥

പഞ്ചോപാസ്യാഃ സദാ ദേവി സഗുണോപാസനാവിധൗ ।
ഏതേ പഞ്ച മഹേശാനി സഗുണോ ഭേദ ഈരിതഃ ॥ 129 ॥

സച്ചിദാനന്ദരൂപസ്യ ബ്രഹ്മണോ നാഽത്ര സംശയഃ ।
നിർഗുണോഽപി നിരാകാരോ വ്യാപകഃ സ പരാത്പരഃ ॥ 130 ॥

സാധകാനാം ഹി കല്യാണം വിധാതും വസുധാതലേ ।
ബിഭർതി സഗുണം രൂപം ത്വത്സാഹായ്യാത്പതിവ്രതേ ॥ 131 ॥

യഥാ ഗവാം ശരീരേഷു വ്യാപ്തം ദുഗ്ധം രസാത്മകം ।
പരം പയോധരാദേവ കേവലം ക്ഷരതേ ധ്രുവം ॥ 132 ॥

തഥൈവ സർവവ്യാപ്തോഽപി ദേവോ വ്യാപകഭാവതഃ ।
ദിവ്യഷോഡശദേശേഷു പൂജ്യതേ പരമേശ്വരഃ ॥ 133 ॥

വഹ്ന്യംബുലിംഗകുഡ്യാനി സ്ഥണ്ഡിലം പടമണ്ഡലേ ।
വിശിഖം നിത്യയന്ത്രഞ്ച ഭാവയന്ത്രഞ്ച വിഗ്രഹഃ ॥ 134 ॥

പീഠശ്ചാപി വിഭൂതിശ്ച ഹൃന്മൂർദ്ധാപി മഹേശ്വരി ।
ഏതേ ഷോഡശ ദിവ്യാശ്ച ദേശാഃ പ്രോക്താ മയാഽനഘേ ॥ 135 ॥

യദൃച്ഛരീരമാശ്രിത്യ ഭഗവാൻസർവശക്തിമാൻ ।
വതീർണോ വിവിധാ ലീലാ വിധായ വസുധാതലേ ॥ 136 ॥

ജഗത്പാലയതേ ദേവി ലീലാവിഗ്രഹ ഏവ സഃ ।
ഉപാസനാഽനുസാരേണ വേദശാസ്ത്രേഷു ഭൂരിശഃ ॥ 137 ॥

ലീലാവിഗ്രഹരൂപാണാമിതിഹാസോഽപി ലഭ്യതേ ।
തദുപാസനകഞ്ചാഽപി സഗുണം പരികീർതിതം ॥ 138 ॥

വിഷ്ണോഃ സൂര്യശ്ച ശക്തേശ്ച ഗണേശസ്യ ശിവസ്യ ച ।
ഗീതാസു ഗീതാ യേ ശബ്ദാ വിഷ്ണുസൂര്യാദയഃ പ്രിയേ ॥ 139 ॥

ബ്രഹ്മണശ്ചാദ്വിതീയസ്യ സാക്ഷാത്തേ ചാപി വാചകഃ ।
ഭക്തിസ്തു ത്രിവിധാ ജ്ഞേയാ വൈധീ രാഗാത്മികാ പരാ ॥ 140 ॥

ദേവേ പരോഽനുരാഗസ്തു ഭക്തിഃ സമ്പ്രോച്യതേ ബുധൈഃ ।
വിധിനാ യാ വിനിർണീതാ നിഷേധേന തഥാ പുനഃ ॥ 141 ॥

സാധ്യമാനാ ച യാ ധീരൈഃ സാ വൈധീ ഭക്തിരുച്യതേ ।
യയാഽഽസ്വാദ്യ രസാൻഭക്തേർഭാവേ മജ്ജതി സാധകഃ ॥ 142 ॥

രാഗാത്മികാ സാ കഥിതാ ഭക്തിയോഗവിശാരദൈഃ ।
പരാഽഽനന്ദപ്രദാ ഭക്തിഃ പരാഭക്തിർമതാ ബുധൈഃ ॥ 143 ॥

യാ പ്രാപ്യതേ സമാധിസ്ഥൈര്യോഗിഭിര്യോഗപാരഗൈഃ ।
ത്രൈഗുണ്യഭേദാസ്ത്രിവിധാ ഭക്താ വൈ പരികീർതിതാഃ ॥ 144 ॥

ആർതോ ജിജ്ഞാസുരർഥാർഥീ തഥാ ത്രിഗുണതഃ പരഃ ।
പരാഭക്ത്യധികാരീ യോ ജ്ഞാനിഭക്തഃ സ തുര്യകഃ ॥ 145 ॥

ഉപാസകാഃ സ്യുസ്ത്രിവിധാസ്ത്രിഗുണസ്യാഽനുസാരതഃ ।
ബ്രഹ്മോപാസക ഏവാഽത്ര ശ്രേഷ്ഠഃ പ്രോക്തോ മനീഷിഭിഃ ॥ 146 ॥

പ്രഥമാ സഗുണോപാസ്തിരവതാരാഽർചനാശ്ച യാഃ ।
വിഹിതാ ബ്രഹ്മബുദ്ധ്യാ ചേദത്രൈവാഽന്തർഭവന്തി താഃ ॥ 147 ॥

സകാമബുദ്ധ്യാ വിഹിതം ദേവർഷിപിതൃപൂജനം ।
മധ്യമം മധ്യമാ ജ്ഞേയാസ്തത്കർതാരസ്തഥാ പുനഃ ॥ 148 ॥

അധമാ വൈ സമാഖ്യാതാഃ ക്ഷുദ്രശക്തിസമർചകാഃ ।
പ്രേത്യാദ്യുപാസകാശ്ചൈവ വിജ്ഞേയാ ഹ്യധമാഽധമാഃ ॥ 149 ॥

സർവോപാസനഹീനാസ്തു പശവഃ പരികീർതിതാഃ ।
ബ്രഹ്മോപാസനമേവാഽത്ര മുഖ്യം പരമമംഗലം ॥ 150 ॥

നിഃശ്രേയസകരം ജ്ഞേയം സർവശ്രേഷ്ഠം ശുഭാവഹം ॥ 151 ॥

ശ്രീമഹാദേവ്യുവാച ।
യഥാ മേ ഗുരുമാഹാത്മ്യം സമ്യഗ്ജ്ഞാതം ഭവേത്പ്രഭോ ।
തഥാ വിസ്തരതോ നാഥ തന്മാഹാത്മ്യമുദാഹര ॥ 152 ॥

സദ്ഗുരോമഹിമാ ദേവ സമ്യഗ്ജ്ഞാതഃ ശ്രുതോ ഭുവി ।
അജ്ഞാനതമസാഽഽച്ഛന്നം മനോമലമപോഹതി ॥ 153 ॥

ശ്രീമഹാദേവ ഉവാച ।
ഗുരുർബ്രഹ്മാ ഗുരുർവിഷ്ണുർഗുരുർദേവോ മഹേശ്വരഃ ।
ഗുരുരേവ പരം ബ്രഹ്മ തസ്മൈ ശ്രീഗുരവേ നമഃ ॥ 154 ॥

അഖണ്ഡമണ്ഡലാകാരം വ്യാപ്തം യേന ചരാചരം ।
തത്പദം ദർശിതം യേന തസ്മൈ ശ്രീഗുരവേ നമഃ ॥ 155 ॥

അജ്ഞാനതിമിരാന്ധസ്യ ജ്ഞാനാഞ്ജനശലാകയാ ।
ചക്ഷുരുന്മീലിതം യേന തസ്മൈ ശ്രീഗുരവേ നമഃ ॥ 156 ॥

സ്ഥാവരം ജംഗമം വ്യാപ്തം യത്കിഞ്ചിത്സചരാചരം ।
തത്പദം ദർശിതം യേന തസ്മൈ ശ്രീഗുരവേ നമഃ ॥ 157 ॥

ചിന്മയം വ്യാപ്നുവൻസർവം ത്രൈലോക്യം സചരാചരം ।
തത്പദം ദർശിതം യേന തസ്മൈ ശ്രീഗുരവേ നമഃ ॥ 158 ॥

സർവശ്രുതിശിരോരത്നവിരാജിതപദാംബുജഃ ।
വേദാന്താംബുജസൂര്യോ യസ്തസ്മൈ ശ്രീഗുരവേ നമഃ ॥ 159 ॥

ചേതനഃ ശാശ്വതഃ ശാന്തോ വ്യോമാതീതോ നിരഞ്ജനഃ ।
ബിന്ദുനാദകലാതീതസ്തസ്മൈ ശ്രീഗുരവേ നമഃ ॥ 160 ॥

ജ്ഞാനശക്തിസമാരൂഢസ്തത്ത്വമാലാവിഭൂഷിതഃ ।
ഭുക്തിമുക്തിപ്രദാതാ ച തസ്മൈ ശ്രീഗുരവേ നമഃ ॥ 161 ॥

അനേകജന്മസമ്പ്രാപ്തകർമബന്ധവിദാഹിനേ ।
ആത്മജ്ഞാനപ്രദാനേന തസ്മൈ ശ്രീഗുരവേ നമഃ ॥ 162 ॥

ശോഷണം ഭവസിന്ധോശ്ച ജ്ഞാപനം സാരസമ്പദഃ ।
ഗുരോഃ പാദോദകം സമ്യക് തസ്മൈ ശ്രീഗുരവേ നമഃ ॥ 163 ॥

ന ഗുരോരധികം തത്ത്വം ന ഗുരോരധികം തപഃ ।
തത്ത്വജ്ഞാനാത്പരം നാസ്തി തസ്മൈ ശ്രീഗുരവേ നമഃ ॥ 164 ॥

മന്നാഥഃ ശ്രീജഗന്നാഥോ മദ്ഗുരുഃ ശ്രീജഗദ്ഗുരുഃ ।
മദാത്മാ സർവഭൂതാത്മാ തസ്മൈ ശ്രീഗുരവേ നമഃ ॥ 165 ॥

ഗുരുരാദിരനാദിശ്ച ഗുരുഃ പരമദൈവതം ।
ഗുരോഃ പരതരം നാऽസ്തി തസ്മൈ ശ്രീഗുരവേ നമഃ ॥ 166 ॥

ധ്യാനമൂലം ഗുരോർമൂർതിഃ പൂജാമൂലം ഗുരോഃ പദം ।
മന്ത്രമൂലം ഗുരോർവാക്യം മോക്ഷമൂലം ഗുരോഃ കൃപാ ॥ 167 ॥

സപ്തസാഗരപര്യന്തതീർഥസ്നാനാദികൈഃ ഫലം ।
ഗുരോരംഘ്രിപയോബിന്ദുസഹസ്രാംശേന ദുർലഭം ॥ 168 ॥

ഗുരുരേവ ജഗത്സർവം ബ്രഹ്മവിഷ്ണുശിവാത്മകം ।
ഗുരോഃ പരതരം നാऽസ്തി തസ്മാത് സമ്പൂജയേദ്ഗുരും ॥ 169 ॥

ജ്ഞാനം വിനാ മുക്തിപദം ലഭതേ ഗുരുഭക്തിതഃ ।
ഗുരോഃ പരതരം നാऽസ്തി ധ്യേയോऽസൗ ഗുരുമാർഗിണാ ॥ 170 ॥

ഗുരോഃ കൃപാപ്രസാദേന ബ്രഹ്മവിഷ്ണുസദാശിവാഃ ।
സൃഷ്ട്യാദികസമർഥാസ്തേ കേവലം ഗുരുസേവയാ ॥ 171 ॥

ദേവകിന്നരഗന്ധർവാഃ പിതരോ യക്ഷചാരണാഃ ।
മുനയോऽപി ന ജാനന്തി ഗുരുശുശ്രൂഷണാവിധിം ॥ 172 ॥

ന മുക്താ ദേവഗന്ധർവാഃ പിതരോ യക്ഷകിന്നരാഃ ।
ഋഷയഃ സർവസിദ്ധാശ്ച ഗുരുസേവാപരാങ്മുഖാഃ ॥ 173 ॥

ശ്രുതിസ്മൃതിമവിജ്ഞായ കേവലം ഗുരുസേവയാ ।
തേ വൈ സംന്യാസിനഃ പ്രോക്താ ഇതരേ വേഷധാരിണഃ ॥ 174
॥

ഗുരോഃ കൃപാപ്രസാദേന ആത്മാരാമോ ഹി ലഭ്യതേ ।
അനേന ഗുരുമാർഗേണ ആത്മജ്ഞാനം പ്രവർതതേ ॥ 175 ॥

സർവപാപവിശുദ്ധാത്മാ ശ്രീഗുരോഃ പാദസേവനാത് ।
സർവതീർഥാവഗാഹസ്യ ഫലം പ്രാപ്നോതി നിശ്ചിതം ॥ 176 ॥

യജ്ഞവ്രതതപോദാനജപതീർഥാऽനുസേവനം ।
ഗുരുതത്ത്വമവിജ്ഞായ നിഷ്ഫലം നാऽത്ര സംശയഃ ॥ 177 ॥

മന്ത്രരാജമിദം ദേവി ഗുരുരിത്യക്ഷരദ്വയം ।
ശ്രുതിവേദാന്തവാക്യേന ഗുരുഃ സാക്ഷാത്പരം പദം ॥ 178 ॥

ഗുരുർദേവോ ഗുരുർധർമോ ഗുരുനിഷ്ഠാ പരം തപഃ ।
ഗുരോഃ പരതരം നാസ്തി നാസ്തി തത്ത്വം ഗുരോഃ പരം ॥ 179 ॥

ധന്യാ മാതാ പിതാ ധന്യോ ധന്യോ വംശഃ കുലം തഥാ ।
ധന്യാ ച വസുധാ ദേവി ഗുരുഭക്തിഃ സുദുർലഭാ ॥ 180 ॥

ശരീരമിന്ദ്രിയപ്രാണാ അർഥസ്വജനബാന്ധവാഃ ।
മാതാ പിതാ കുലം ദേവി ഗുരുരേവ ന സംശയഃ ॥ 181 ॥

ആജന്മകോട്യാം ദേവേശി ജപവ്രതതപഃക്രിയാഃ ।
ഏതത്സർവം സമം ദേവി ഗുരുസന്തോഷമാത്രതഃ ॥ 182 ॥

വിദ്യാധനമദേനൈവ മന്ദഭാഗ്യാശ്ച യേ നരാഃ ।
ഗുരോഃ സേവാം ന കുർവന്തി സത്യം സത്യം വദാമ്യഹം ॥ 183 ॥

ഗുരുസേവാപരം തീർഥമന്യത്തീർഥമനർഥകം ।
സർവതീർഥാശ്രയം ദേവി സദ്ഗുരോശ്ചരണാംബുജം ॥ 184 ॥

ഗുരുധ്യാനം മഹാപുണ്യം ഭുക്തിമുക്തിപ്രദായകം ।
വക്ഷ്യാമി തവ ദേവേശി ശൃണുഷ്വ കമലാനനേ ॥ 185 ॥

പ്രാതഃ ശിരസി ശുക്ലാബ്ജേ ദ്വിനേത്രം ദ്വിഭുജം ഗുരും ।
വരാഽഭയകരം ശാന്തം സ്മരേത്തന്നാമപൂർവകം ॥ 186 ॥

വാമോരുശക്തിസഹിതം കാരുണ്യേനാഽവലോകിതം ।
പ്രിയയാ സവ്യഹസ്തേന ധൃതചാരുകലേവരം ॥ 187 ॥

വാമേനോത്പലധാരിണ്യാ രക്താഽഽഭരണഭൂഷയാ ।
ജ്ഞാനാഽഽനന്ദസമായുക്തം സ്മരേത്തന്നാമപൂർവകം ॥ 188 ॥

അഖണ്ഡമണ്ഡലാഽഽകാരം വ്യാപ്തം യേന ചരാചരം ।
തത്പദം ദർശിതം യേന തസ്മൈ ശ്രീഗുരവേ നമഃ ॥ 189 ॥

നമോഽസ്തു ഗുരവേ തസ്മൈ ഇഷ്ടദേവസ്വരൂപിണേ ।
യസ്യ വാക്യാഽമൃതം ഹന്തി വിഷം സംസാരസഞ്ജ്ഞിതം ॥
190 ॥

ശ്രീമഹാദേവ്യുവാച ।
മദേകഹൃദയാഽഽനന്ദ ജഗദാത്മൻ മഹേശ്വര ।
ഉപാസ്യസ്യ രഹസ്യം മേ മാഹാത്മ്യഞ്ചാപി സദ്ഗുരോഃ ॥ 191 ॥

വർണിതം യത്ത്വയാ നാഥ കൃതകൃത്യാഽസ്മി സാമ്പ്രതം ।
ഭൂയോഽപി ശ്രോതുമിച്ഛാമി ത്വന്മുഖാജ്ജഗദീശ്വര ॥ 192 ॥

പരതത്ത്വൈകരൂപസ്യ തത്ത്വാഽതീതപരാഽഽത്മനഃ ।
സമാസേന സ്വരൂപം മേ വർണയിത്വാ കൃപാം കുരു ॥ 193 ॥

ശ്രീമഹദേവ ഉവാച ।
സ ഏക ഏവ സദ്രൂപഃ സത്യോഽദ്വൈതഃ പരാത്പരഃ ।
സ്വപ്രകാശഃ സദാ പൂർണഃ സച്ചിദാനന്ദലക്ഷണഃ ॥ 194 ॥

നിർവികാരോ നിരാധാരോ നിർവിശേഷോ നിരാകുലഃ ।
ഗുണാതീതഃ സർവസാക്ഷീ സർവാത്മാ സർവദൃഗ്വിഭുഃ ॥ 195 ॥

ഗൂഢഃ സർവേഷു ഭൂതേഷു സർവവ്യാപീ സനാതനഃ ।
സർവേന്ദ്രിയ ഗുണാഭാസഃ സർവേന്ദ്രിയവിവർജിതഃ ॥ 196 ॥

ലോകാഽതീതോ ലോകഹേതുരവാങ്മനസഗോചരഃ ।
സ വേത്തി വിശ്വം സർവജ്ഞസ്തം ന ജാനാതി കശ്ചന ॥ 197 ॥

തദധീനം ജഗത്സർവം ത്രൈലോക്യം സചരാഽചരം ।
തദാലംബനതസ്തിഷ്ഠേദവിതർക്യമിദം ജഗത് ॥ 198 ॥

തത്സത്യതാമുപാഽഽശ്രിത്യ സദ്വദ്ഭാതി പൃഥക് പൃഥക് ।
തേനൈവ ഹേതുഭൂതേന വയം ജാതാ മഹേശ്വരി ॥ 199 ॥

കാരണം സർവഭൂതാനാം സ ഏകഃ പരമേശ്വരഃ ।
ലോകേഷു സൃഷ്ടികരണാത്സ്രഷ്ടാ ബ്രഹ്മേതി ഗീയതേ ॥ 200 ॥

വിഷ്ണുഃ പാലയിതാ ദേവി സംഹർതാഽഹം തദിച്ഛയാ ।
ഇന്ദ്രാദ്യാദയോ ലോകപാലാഃ സർവേ തദ്വശവർതിനഃ ॥ 201 ॥

സ്വേ സ്വേഽധികാരേ നിരതാസ്തേ ശാസതി തദാജ്ഞയാ ।
ത്വം പുരാ പ്രകൃതിസ്തസ്യ പൂജ്യാഽസി ഭുവനത്രയേ ॥ 202 ॥

തേനാഽന്തര്യാമിരൂപേണ തത്തദ്വിപയയോജിതാഃ ।
സ്വസ്വകർമ പ്രകുർവന്തി ന സ്വതന്ത്രാഃ കദാചന ॥ 203 ॥

യദ്ഭയാദ്വാതി വാതോഽപി സൂര്യസ്തപതി യദ്ഭയാത് ।
വർഷന്തി തോയദാഃ കാലേ പുഷ്ഷ്യന്തി തരവോ വനേ ॥ 204 ॥

കാലം കലയതേ കാലേ മൃത്യോർമൃത്യുർഭിയോ ഭയം ।
വേദാന്തവേദ്യോ ഭഗവാനൃത്തച്ഛബ്ദോപലക്ഷിതഃ ॥ 205 ॥

സർവേ ദേവാശ്ച ദേവ്യശ്ച തന്മയാഃ സുരവന്ദിതേ ।
ആബ്രഹ്മസ്തംബപര്യന്തം തന്മയം സകലം ജഗത് ॥ 206 ॥

തസ്മിംസ്തുഷ്ടേ ജഗത്തുഷ്ടം പ്രീണിതേ പ്രീണിതം ജഗത് ।
തദാരാധനതോ ദേവി സർവേഷാം പ്രീണനം ഭവേത് ॥ 207 ॥

തരോർമൂലാഽഭിഷീകേണ യഥാ തദ്ഭുജപല്ലവാഃ ।
തൃപ്യന്തി തദനുഷ്ഠാനാത്തഥാ സർവേഽമരാദയഃ ॥ 208 ॥

ശ്രീമഹാദേവ്യുവാച ।
സംസാരരോഗഹൃന്നാഥ കരുണാവരുണാഽലയ ।
ഗുരോർമാഹാത്മ്യപൂർണാ യാ ഗുരോർഗീതാ സുവർണിതാ ॥
209 ॥

തത്സ്വാധ്യായസ്യ മാഹാത്മ്യം ഫലഞ്ചാഽപി വിനിർദിശ ।
ജീവമംഗലമേതേന കൃപാതോഽതഃ കൃപാഽർണവ ॥ 210 ॥

സമ്യഗ്വിവിച്യ സംവർണ്യ വിനോദയ ദയാർണവ ।
ത്വദൃതേ കോ ഹി ദേവേശ ശിക്ഷാം മേഽന്യോ വിധാസ്യതി ॥
211 ॥

ശ്രീമഹാദേവ ഉവാച ।
ഇദം തു ഭക്തിഭാവേന പഠ്യതേ ശ്രൂയതേഽഥവാ ।
ലിഖിത്വാ വാ പ്രദീയേത സർവകാമഫലപ്രദം ॥ 212 ॥

ഗുരുഗീതാഽഭിധം ദേവി ശുദ്ധം തത്ത്വം മയോദിതം ।
ഭവവ്യാധിവിനാശാർഥം സ്വയമേവ സദാ ജപേത് ॥ 213 ॥

ഗുരുഗീതാഽക്ഷരൈകൈകം മന്ത്രരാജമിദം പ്രിയേ ।
അനേന വിവിധാ മന്ത്രാഃ കലാം നാർഹന്തി ഷോഡശീം ॥ 214 ॥

സർവപാപഹരം സ്തോത്രം സർവദാരിദ്ര്യനാശനം ।
അകാലമൃത്യുഹരണം സർവസങ്കടനാശനം ॥ 215 ॥

യക്ഷരാക്ഷസഭൂതാനാം ചൗരവ്യാഘ്രഭയാഽപഹം ।
മഹാവ്യാധി ഹരഞ്ചൈവ വിഭൂതിസിദ്ധിദം ധ്രുവം ॥ 216 ॥

മോഹനം സർവഭൂതാനാം പരം ബന്ധനമോചനം ।
ദേവഭൂതപ്രിയകരം ലോകാൻസ്വവശമാനയേത് ॥ 217 ॥

മുഖസ്തംഭകരം നൃണാം സദ്ഗുണാനാം വിവർധനം ।
ദുഷ്കർമനാശനഞ്ചൈവ സത്കർമസിദ്ധിദം ഭവേത് ॥ 218 ॥

ഭക്തിദം സിദ്ധയേത് കാര്യം നവഗ്രഹഭയാഽപഹം ।
ദുഃസ്വപ്നനാശനഞ്ചൈവ സത്കർമസിദ്ധിദം ഭവേത് ॥ 219 ॥

സർവശാന്തികരം നിത്യം വന്ധ്യാപുത്രഫലപ്രദം ।
അവൈധവ്യകരം സ്ത്രീണാം സൗഭാഗ്യദായകം പരം ॥ 220 ॥

ആയുരാരോഗ്യമൈശ്വര്യപുത്രപൗത്രാദിവർധകം ।
നിഷ്കാമതസ്ത്രിവാരം വാ ജപന്മോക്ഷമവാപ്നുയാത് ॥ 221 ॥

സർവദുഃഖഭയം വിഘ്നം നാശയേത്താപഹാരകം ।
സർവബാധാപ്രശമനം ധർമാഽർഥകാമമോക്ഷദം ॥ 222 ॥

യോ യം ചിന്തയതേ കാമം സ തമാപ്നോതി നിശ്ചിതം ।
കാമിനാം കാമധേനുശ്ച കൽപിതം ച സുരദ്രുമഃ ॥ 223 ॥

ചിന്താമണിം ചിന്തിതസ്യ സർവമംഗലകാരകം ।
ജപേച്ഛാക്തസ്യ ശൈവശ്ച ഗാണപത്യശ്ച വൈഷ്ണവഃ ॥ 224 ॥

സൗരശ്ച സിദ്ധിദം ദേവി ധർമാർഥകാമമോക്ഷദം ।
സംസാരമലനാശാഽർഥം ഭവതാപനിവൃത്തയേ ॥ 225 ॥

ഗുരുഗീതാഽംഭസി സ്നാനം തത്ത്വജ്ഞഃ കുരുതേ സദാ ।
യോഗയുഞ്ജാനചിത്താനാം ഗീതേയം ജ്ഞാനവർധികാ ॥ 226 ॥

ത്രിതാപതാപിതാനാഞ്ച ജീവാനാം പരമൗഷധം ।
സംസാരാഽപാരപാഥോധൗ മജ്ജതാം തരണിഃ ശുഭാ ॥ 227 ॥

ദേശഃ ശുദ്ധഃ സ യത്രാഽസൗ ഗീതാ തിഷ്ഠതി ദുർലഭാ ।
തത്ര ദേവഗണാഃ സർവേ ക്ഷേത്രപീഠേ വസന്തി ഹി ॥ 228 ॥

ശുചിരേവ സദാ ജ്ഞാനീ ഗുരുഗീതാജപേന തു ।
തസ്യ ദർശനമാത്രേണ പുനർജന്മ ന വിദ്യതേ ॥ 229 ॥

സത്യം സത്യം പുനഃ സത്യം നിജധർമോ മയോദിതഃ ।
ഗുരുഗീതാസമോ നാഽസ്തി സത്യം സത്യം വരാനനേ ॥ 230 ॥

ഇതി ശ്രീഗുരുഗീതാ സമാപ്താ ।